

afgeleverd aan:	afgeleverd aan:
referentie bestelling:	referentie bestelling:
CD nummer:	CD nummer:
RD nummer:	RD nummer:
bedrag: datum:	bedrag: datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen, op **ACHTENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN TIEN** in openbare zitting van **KORT GEDING** van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

, rechter, dd. Voorzitter
, griffier.

In zake : **ARK nr. 10/786/C**

1.
matrijzenmaker, geboren op _____ wonende te _____ ,

2.N
KBO nr _____ , met vennootschapszetel gevestigd te _____ ,

3.
KBO nr _____ met vennootschapszetel gevestigd te _____ ,

EISENDE PARTIJEN

- vertegenwoordigd door meester _____ , advocaat, kantoorhoudende te _____ ,

TEGEN :

HET VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

VERWERENDE PARTIJ

- vertegenwoordigd door meester , advocaat, kantoorhoudende te

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd° 12 augustus 2010.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld in de Nederlandse taal op de zitting van 30 september 2010.

1. Feiten:

Op 15 juli 2010 werd een proces verbaal opgesteld lastens eisende partijen door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

Het proces verbaal had betrekking op een perceel waarvan eerste en tweede eisende partijen de eigenaars zijn en dat gelegen is te

Op 27 juli 2010 werd het stakingsbevel door de stedenbouwkundig inspecteur bevestigd.

Er is nog geen procedure ten gronde opgestart, het dossier ligt nog bij de Procureur des Konings.

2.Vordering:

Eisende partijen vorderen tegen het Vlaams Gewest, overeenkomstig art 6.1.47 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de opheffing van de maatregel (de bekrachtigingsbeslissing van de stedenbouwkundig inspecteur van 27 juli 2010).

3.Beoordeling:

Het artikel 154 DRO (huidig 6.1.47 VCRO) biedt de ambtenaren en politieambtenaren de mogelijkheid om mondeling ter plaatse een onmiddellijke staking te bevelen van het wederrechtelijk uitgevoerde werk, handelingen of gebruik:

Art. 6.1.47. De in artikel 6.1.5 vermelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik bevelen indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen, vermeld in artikel 6.1.1, of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 4.7.19, §4.

Als de in artikel 6.1.5 vermelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie ter plaatse niemand aantreffen, dan brengen zij ter plaatse het schriftelijke bevel tot onmiddellijke staking op een zichtbare plaats aan.

Het proces verbaal van de vaststelling wordt binnen acht dagen bij aangetekende brief met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis gebracht van de opdrachtgever, de architect en de persoon of aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Betreft het bevel de staking van het gebruik van een goed, dan wordt het proces verbaal op dezelfde manier ter kennis gebracht van de persoon die het goed gebruikt.

Tegelijkertijd wordt bij aangetekende brief een afschrift van het proces verbaal overgemaakt aan de burgemeester van de gemeente op wier grondgebied deze werken of handelingen werden uitgevoerd en naar de stedenbouwkundige inspecteur.

Op straffe van verval moet het bevel tot staking binnen acht dagen na de kennisgeving van het proces verbaal aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur, door hem worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen twee werkdagen per aangetekende brief verzonden naar de personen, vermeld in het derde lid.

De betrokkene kan in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd. Boek II, Titel VI van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

In het kader van art. 154 DRO, huidig art. 6.1.47 laatste lid VCRO, hierboven aangehaald bestaat de taak van de rechter in kort geding in het onderzoeken van de formele wettigheid van het stakingsbevel, evenals het onderzoeken van de interne wettelijkheid.

Het komt de voorzitter niet toe om de opportuniteit van het gegeven bevel te beoordelen; deze is enkel bevoegd om te oordelen of het gegeven bevel rechtmatig is.

De bevoegdheid van de voorzitter beperkt zich verder tot het onderzoek of het stakingsbevel strookt met de wet dan wel berust op machtsoverschrijding of machtsafwending, meer bepaald of het uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen.

Formele wettigheid:

De formele wettigheid van het gegeven bevel wordt niet betwist.

Interne wettelijkheid:

Eisende partijen voeren aan dat de bekrachtigingsbeslissing onwettig is en verwijzen onder meer naar de eerder verleende bouwvergunning van 5 februari 2010 en naar het feit dat er nooit een functiewijziging door hen is doorgevoerd.

Verwerende partij stelt dat eisende partijen op de terreinen handelingen uitvoeren waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven en die in strijd zijn met de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan.

Eisende partijen zijn van oordeel dat de bouwvergunning die op 15 februari 2010 werd verleend betrekking had op *het renoveren en instandhouden van bestaande gebouwen en parking*, zoals uitdrukkelijk op de schets vermeld en zoals ze destijds op 27 augustus 1962 vergund was.

Op het *Uittreksel uit de notulen van het College van Burgemeester en schepenen* van 5 februari 2010 is onder meer vermeld:

Voor de bouwplaats geldt geen bijzonder plan van aanleg of een verkavelingsvergunning, zodat het de bevoegdheid van de overheid blijft te oordelen aan de hand van de algemeen geldende begrippen inzake een stedenbouwkundige aanleg van de plaats.

Op 26 november 2009 werd er een gunstig advies uitgebracht door Duurzame landbouwontwikkeling - . Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden geen bezwaarschriften ingediend.

Bij de beschrijving van de bouwplaats en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening staat:

'Het goed is gelegen ten zuiden van het centrum van

Het is gelegen langs een gemeenteweg, bebouwd met vrijstaande woningen.

Het terrein is bereikbaar via een servitudeweg en de oprit van de aanvrager.

De luifel die wordt uitgebreid is gelegen binnen de 50 meter bouwstrook en zal 14,48 meter bij 12,39 meter bedragen. De bestaande constructie wordt behouden en enkel een oversteek van meter wordt uitgevoerd. De bestaande loods wordt gerenoveerd en de betonnen ramen worden vervangen door polycarbonaat.

Het betreft hier een bestaande loods en een bestaand afdak. Het afdak wordt licht uitgebreid en gerenoveerd. De loods wordt licht gerenoveerd waarbij de

bestaande ramen worden vervangen. Het betreft een bestaande vergunde toestand, er zijn geen nadelige gevolgen voor de goede ruimtelijke ordening van de omgeving. De bestaande parking in grind wordt vervangen door waterdoorlatende klinkers.'

waarna als algemene conclusie wordt neergeschreven:

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Ik wens bijkomend op te merken dat in de uiteindelijke vergunning wel rekening dient gehouden met de principes van de watertoets. Het behoort zoals vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14/11/2003) in hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8, tot de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed op de waterhuishouding hebben en hiermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing.'

Vervolgens is bij de 'watertoets' nog genoteerd:

'de verharding rondom de gebouwen bestaat momenteel uit steenslag. Deze wordt vervangen door een aanleg met waterdoorlatende klinkers zodat rechtstreekse infiltratie van het regenwater in de bodem mogelijk is.

Bijgevolg is de aanvraag vrijgesteld van de eerder vermelde stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing afvalwater en hemelwater (art.3§2.1°).

De discussie tussen partijen spitst zich toe tot de invulling van het begrip **parking**: het stakingsbevel is er gekomen omdat de stedenbouwkundig ambtenaar vaststelde dat eisende partijen het terrein gebruikt voor het gewoonlijk parkeren van bedrijfsvoertuigen en aanhangwagens waarvoor een vergunning nodig is overeenkomstig artikel 4.2.1. van de VCRO.

Verwerende partij licht bij de behandeling van de zaak nog mondeling toe dat de parking van het terrein enkel mag benut worden voor het circuleren van de bedrijfsvoertuigen doch niet voor een langdurig stallen.

Bij meerdere controles stelde de stedenbouwkundig ambtenaar het ongerechtvaardigd gebruik van de parking vast, waarop een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking werd uitgevaardigd.

Het stakingsbevel werd aldus uitgevaardigd omdat de parking werd gebruikt voor het langdurig parkeren van voertuigen en aanhangwagens type 'uitzonderlijk vervoer' en als opslagplaats voor bouwmaterialen.

Zoals hoger vermeld betreft de achterliggende discussie tussen partijen de invulling van het begrip parking meer bepaald: is dit een manoeuvreerruimte dan wel een parkeerruimte.

Eisende partijen merken bijkomend op dat het stakingsbevel in casu niet de noodzakelijke preventieve functie heeft en derhalve niet kan worden opgelegd.

Bij de toetsing van de interne wettigheid van het stakingsbevel mag de voorzitter nagaan of het bevel van preventieve aard is dan wel berust op een machtsoverschrijding, meer bepaald of het stakingsbevel afgewend wordt van zijn doel.

Eisende partijen stellen dat het bevel tot staking onwettig is daar het hier gaat om een gebruik van een terrein zoals dat dateert uit een periode dat zulk gebruik niet vergunningsplichtig was.

Het bevel tot stilleggen is een bewarende maatregel in geval van ernstige aanwijzingen van overtreding, overtreding waarover de rechter pas later definitief uitspraak zal doen.

In casu betreft het niet de uitvoering van de vergunde werken doch wel het oneigenlijk gebruik van de parking.

De vraag dient onderzocht of het opgelegde stakingsbevel dan wel rechtmatig is.

Verwerende partij argumenteert dat zij als handhavende overheid niet onredelijk heeft gehandeld en dat de moeilijkheden en problemen die door het stakingsbevel voor eisende partijen zouden zijn ontstaan enkel en alleen te wijten zijn aan het eigengereid optreden van eisende partijen zelf.

Na de eerste vergunning op 15 februari 2010 hebben eisende partijen op 20 mei 2010 een tweede aanvraag ingediend tot het aanleggen van de KWSverharding.

Bij de behandeling van de zaak ter zitting van 30 september 2010 wordt door partijen meegedeeld dat deze vergunning recent in september 2010 geweigerd is. De beslissing wordt evenwel niet voorgelegd.

Na kennisname van het stakingsbevel hebben eisende partijen de geparkeerde voertuigen en het opgeslagen materiaal - behoudens deze voor uitvoering van de vergunde werken - verwijderd (stuk 10 en 11 bundel verwerende partij).

Er dient onderzocht of het stakingsbevel rechtmatig is opgelegd, of het noodzakelijk was om de verergering van een wederrechtelijke toestand te voorkomen dan wel of het foutief wordt gehanteerd als een 'subtiele vorm van administratieve bestraffing van een voltrokken feit'.

Verwerende partij voert aan dat het preventief karakter van het stakingsbevel besloten ligt in het feit dat de toekomstige inbreuken met zekerheid zullen voorkomen.

De voorzitter oordeelt enkel of, als de oprichting van een werk of handeling of het doorvoeren van een gebruikswijziging in beginsel strafbaar is - en door de bevoegde bodemrechter kan worden bestraft - er preventief moet worden opgetreden om de machten van die bodemrechter (met betrekking tot een eventuele herstelmaatregel) te vrijwaren.

Het stakingsbevel dat wordt opgelegd beoogt in casu de verwijdering van bouwmaterialen en het verbod tot langdurig parkeren van 'uitzonderlijk vervoer'- wagens.

Eisende partijen verwijzen naar de vergunning die in 1962 werd verleend en de recente vergunning die in februari 2010 werd verleend tot renovatie. Eisende partijen benadrukken dat het domein ten allen tijde gebruikt werd voor het stallen van vrachtwagens en verwijst hiervoor naar oude voorliggende foto's en een getuigenverklaring.

Zoals hoger aangestipt betreft de discussie veeleer de invulling van het begrip parking. Eisende partijen stellen dat sedert de vergunning in 1962 het domein gebruikt werd door allerlei firma's voor stalling van voertuigen en vrachtwagens.

Verwerende partij stelt dat de parking enkel mag benut worden voor de circulatie van de bedrijfsvoertuigen doch niet voor een permanente stalling.

Een dergelijke discussie gaat volledig voorbij aan de doelstelling van een stakingsbevel dat dient ingegeven met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

Het stakingsbevel is afgewend van zijn oorspronkelijk doel en is niet als preventief handhavingsmiddel gehanteerd.

Het behoort aan de rechter ten gronde om de discussie tussen partijen met betrekking tot de invulling van het begrip parking te beslechten.

De vordering tot opheffing van het stakingsbevel is derhalve gegrond.

OM DEZE REDENEN

Wij, _____, rechter, dd. Voorzitter der rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Antwerpen, zetelend in kort geding, bijgestaan door _____, griffier, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaren de vordering van eisende partijen gegrond.

Bevelen overeenkomstig artikel 6.1.47,6de lid VCRO de opheffing van het bevel tot staking opgelegd op 15 juli 2010 door _____, stedenbouwkundig ambtenaar van _____, verzonden op 19 juli 2010 en bekrachtigd door _____, gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, op 27 juli 2010.

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van het geding op heden begroot aan de zijde van eisende partijen en door Ons vereffend op 1.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding.